

Čís. 8148.

Řád o zbavení svéprávnosti (císařské nařízení ze dne 28. června 1916, čís. 207 ř. zák.).

Sborový soud, rozhoduje o odporu, může sice naříditi, by byly provedeny, pokud se týče doplněny důkazy mimo rok, po případě dožádaným soudem, musí však za všech okolností na základě svého jednání rozhodnouti o odporu věcně a nemůže zrušiti usnesení napadené odporem a přikázati věc prvému soudu, by znovu jednal a rozhodl.

(Rozh. ze dne 15. června 1928, R II 158/28.)

Soud první stolice zbavil Aloisa J-a částečně svéprávnosti pro opilství. Odporový soud zrušil usnesení prvního soudu a uložil mu, by, vyčkaje pravomoci, věc znovu projednal a rozhodl v podstatě z těchto důvodů: Jako důvod odporu uplatňuje Alois J. nesprávné zjištění skutkového děje, poněvadž nebylo patřičně přihlíženo k svědeckým výpovědím a nebyl vzat v úvahu posudek znalce. Opravná stolice vyhověla odporu Aloisa J-a, poněvadž napadeným usnesením nebyly řádně zjištěny podstatné náležitosti zbavení svéprávnosti pro opilství.

Nejvyšší soud zrušil usnesení odporového soudu a uložil mu, by o odporu znovu pojednal a rozhodl.

Důvody:

Stěžovatelka namítá ve směru formálním, že odporový soud měl při svém právním názoru učiniti potřebná zjištění a neměl věc vraceti prvému soudu k novému jednání a rozhodnutí. Stěžovatelce jest přisvědčiti. Řád o zbavení svéprávnosti propůjčuje účastníkům právo k odporu proti usnesení znějícímu na zbavení svéprávnosti jako zvláštní opravný prostředek, kterým může zbavený svéprávnosti po skončeném řízení v první stolici přivoditi nové řízení před sborovým soudem, je-li třeba, na nových podkladech. Řízení před okresním soudem nemůže právě podle povahy věci poskytnouti záruku, spočívající ve veřejném ústním jednání se stranami před sborovým soudem. V odporovém řízení nemá býti toliko přezkoumáno usnesení okresního soudu podle látky, kterou měl okresní soud po ruce, nýbrž má býti vydáno nové rozhodnutí, po případě na novém podkladě a po novém jednání za účasti zájemníků (§ 42 druhý odstavec). Formou, ve které si rozhodující soud zjedná podklad pro rozhodnutí, jest ústní jednání podle civilního řádu soudního, jak výslovně praví § 57 řádu o zbavení svéprávnosti (srovnej vysvětlivky k řádu o zbavení svéprávnosti § 37). Podle § 56 téhož řádu platí obdobně i ustanovení civilního řádu soudního o provádění důkazů a o opatření listin, předmětů ohledání a přezvědných věcí. Ukáže-li se již při nařízení roku k ústnímu jednání, že jest

třeba při jednání zjistiti pravdivost skutečností uvedených v odporu nebo ve vyjádření, opakovati důkazy provedené u okresního soudu nebo nové důkazy provést, má podle § 43 řádu o zbavení svéprávnosti předseda senátu navrhované svědky nebo znalce obeslati a zaříditi, by byly opatřeny všechny průvody. Ovšem může sborový soud po rozumu § 276 čís. 1 c. ř. s. naříditi, by byly provedeny, pokud se týče doplněny důkazy mimo rok po případě dožádaným soudem; leč musí za všech okolností na základě svého jednání rozhodnouti o odporu věcně, a nemůže zrušiti usnesení odporem napadené a věc přikázati okresnímu soudu, by tento znovu jednal, tedy vlastně odporové jednání provedl a o odporu rozhodl. Odporový soud měl tedy v této věci, nechtěl-li sám opakovati, pokud se týče doplniti důkazy, jež pokládá za nutné, vrátiti spisy okresnímu soudu, by důkazy doplnil, pokud se týče nové důkazy provedl. Na základě doplněného řízení o odporu bude mu pak rozhodnouti věcně. Napadené usnesení je proto nezákonné a bylo je proto zrušiti.

Čís. 8149.

Popřel-li správce úpadkové podstaty vylučovací nárok, nelze vylučovateli poukázanému na pořad práva ustanoviti lhůtu k podání žaloby s tím, že jinak nebude lze v úpadkovém řízení vzíti zřetel k jeho nároku.

(Rozh. ze dne 16. června 1928, R I 428/28.)

Max K. přihlásil vylučovací nárok v úpadku Karla U-a. Správce úpadkové podstaty nárok popřel, pročež úpadkový komisař odkázal Maxe K-a na pořad práva s tím, že »nepodá-li do čtyř týdnů žalobu, nebude lze v úpadkovém řízení vzíti zřetel k jeho nároku«. R e k u r s n í s o u d vyhověl rekursu Maxe K-a potud, že vyloučil z usnesení prvního soudu onen dodatek. D ů v o d y: V projednávaném případě jde o vylučovací nárok uplatňovaný rekusem proti úpadkové podstatě. Spory z takovýchto nároků mohou býti zahájeny toliko proti správci úpadkové podstaty (§ 6 (2) konk. ř.). Jelikož správce úpadkové podstaty popřel uplatňovaný nárok vylučovací, nezbylo než navrhovatele Maxe K-a odkázati na pořad práva, jak se právem stalo napadeným usnesením. Neprávem však byla stanovena rekurentu čtyřnedělní lhůta k nastoupení pořadu práva s tím, že jinak nebude lze k jeho nároku v úpadkovém řízení vzíti zřetel, neboť pro takovéto opatření není opory v zákoně a mimo to musí býti ponecháno uvážení rekurenta, kdy chce nastoupiti pořadem práva. Stanovení této lhůty není v zákoně odůvodněno a proto bylo rekursu po této stránce vyhověno.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu správce úpadkové podstaty.

D ů v o d y:

Stěžovatelka napadá usnesení rekursního soudu jen, pokud jím bylo usnesení soudu první stolice změněno, a žádá obnovení tohoto usnesení. Nelze však sdíleti názor, že by posouzení věci rekursním soudem po